

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/43/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717010379
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8717010379.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudcom JUDr. Máriou Petruškovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. februára 2019 v trestnej veci obžalovaného Y. S. takto

r o z h o d o l

r o z h o d o l :

Obžalovaný
Y. S. L. D. V. - nar. XX.XX.XXXX L. Y., B. P. Y., C.. K..
T. Č.. XXXX/XX,

u z n á v a s a z a v i n n é h o

- z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona,

p r e t o ž e

- bez vedomia Q. S., svojej bývalej manželky, dodatočne v žiadosti o poberanie prídavkov na ich spoločné dieťa maloletú T. S., V.. XX.XX.XXXX uviedol svoje číslo účtu SQ. vedené v ČSOB Banke, a.s., na základe čoho mu v období od mesiaca december roku 2011 do mesiaca september roku 2014 boli na toto číslo účtu zaslané prídavky na dieťa v celkovej výške 5.575,85,--eur, z ktorých čiastku vo výške 1.195,85,--eur použil pre svoju potrebu a ďalšiu čiastku vo výške 4.380,--eur vložil dňa 05.12.2014 na životnú poisťku č. 6546073, pričom poistenou osobou bola mal. T. S. a on poisťníkom, ktorý mohol sám disponovať s predmetnou poisťkou, tieto finančné prostriedky na tomto účte neponechal a dňa 02.02.2015 odkúpil účet špeciálneho poistného vo výške 4.078,34,--eur, ktoré mu bolo vyplatené na adresu trvalého bydliska PN., C.. K.. T. Č.. XXXX/XXX a ktoré následne použil pre svoju potrebu, pričom už v čase, keď žiadal príslušné úrady v Spolkovej republike Nemecko o prídavky na dieťa vedel, že finančné prostriedky neodovzdá Q. S., ako osobe oprávnenej zastupovať a spravovať majetok maloletej T. S., V.. XX.XX.XXXX, pričom Q. S. musela poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.116,--eur príslušným úradom Spolkovej republiky Nemecko vrátiť, čím Q. S., V.. XX.XX.XXXX, P. T.Á. B., C.. R. Č.. XXX, N. Y. uviedol do omylu a spôsobil jej škodu vo výške 5.575,85,--eur,

t e d a

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 /jedného/ roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmienične

o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu u r č u j e skúšobnú dobu vo výmere
jedného/ roka.

1 /

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu zároveň u k l a d á povinnosť zaplatiť poškodenej Q. S., V.. XX.XX.XXXX, P. T. B., C.. R. Č.. XXX, N. Y. - O. O. R.. T. S., V.. XX.XX.XXXX škodu vo výške 4.078,34,--eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodenú Q. S., V.. XX.XX.XXXX, P. T. B., C.. R. Č.. XXX, N. Y. so zvýškom jej nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaného Y. S. podal prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad obžalobu pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že sa v presne nezistenej dobe v roku 2011 dohodol so svojou exmanželkou Q. S. na tom, že podá žiadosť o poberanie prídavkov na ich spoločné dieťa maloletú T. S. v Nemecku, kde v tom čase pracoval a zároveň sa dohodli na tom, že týmito prídavkami pokryje aj platbu výživného na maloletú T. S., s čím poškodená Q. S. súhlasila, avšak obvinený Patrik Ivan v žiadosti bez vedomia Q. S. dodatočne uviedol svoje číslo účtu T. vedeného v ČSOB banke, na základe čoho v období od mesiaca december roku 2011 do mesiaca september roku 2014 poberal na svoje číslo účtu prídavky na dieťa v celkovej výške 5.575,85,--eur, z ktorých sumu vo výške 1.195,85,--eur použil na svoju potrebu a sumu vo výške 4.380,--eur až dňa 05.12.2014 vložil na životnú poisťku č. 6546073, kde poisteným bola ich mal. dcéra T. S. D. Y. S. bol poistníkom a zároveň on sám mohol disponovať s predmetnou poisťkou, avšak finančné prostriedky na tomto účte neponechal a dňa 02.02.2015 došlo zo strany poistníka Patrika Ivana k odkupu účtu špeciálneho poistného vo výške 4.078,34,--eur, kde táto suma bola vyplatená na adresu trvalého bydliska Y. S., K.. T. XXXX/XXX, Y., ktoré následne použil pre svoju potrebu, pričom už v čase, keď žiadal príslušné úrady v Nemecku o prídavky na dieťa vedel, že finančné prostriedky neodovzdá Q. S., čím ju ako osobu oprávnenú zastupovať a spravovať majetok maloletej uviedol do omylu a spôsobil jej škodu vo výške 5.575,85,--eur.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy výsluchom obžalovaného Y. S., svedkyne Q. S., prečítaním listinných dôkazov v podobe rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 19C 123/2009, kópie zápisnice o pojednávaní vo veci Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 345/2014, správ a potvrdení Rodinnej poisťovne Berlín a Nemeckej spolkovéj pracovnej agentúry, spolu s prílohami k rozhodnutiam o rodinných prídavkoch, žiadostí o splátkový kalendár, dokladu o zaplatení výživného, zmluvy o obstaraní vrátenia daní a príspevkov, fotokópií dokladov viazucich sa k uzatvoreniu životného poistenia, vyčíslenia škody, platobného príkazu a ďalších fotokópií bankových výpisov, príjmových pokladničných dokladov a faktúr, fotokópie odpisu notárskej zápisnice zo dňa 17.03.2017, pripojených spisov Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 34/2016, 14P 345/2014, 19C 123/2009, návrhom obžalovaného o nakladanie s finančnými prostriedkami maloletého dieťaťa zo dňa 15.02.2019, vedený na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 14P 38/2019 i v smere naznačenom v rozhodnutí odvolacieho Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9To 16/2018 zo dňa 02.10.2018 a zistil nasledovné.

Obžalovaný Y. S. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.11.2017 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku uvádzal, že v žalovanom období pracoval v Nemecku, kde asi v decembri 2011 alebo v januári 2012 v mene svojej bývalej manželky - matky maloletej T. S. podal žiadosť o vyplácanie prídavkov na svoju dcéru mal. T. S., o čom informoval aj bývalú manželku, ktorá s tým vtedy súhlasila. Obžalovaný ďalej tvrdil, že v žiadosti na vyplácanie prídavku uviedol svoje číslo bankového účtu, pretože v tom čase nemal vedomosť o tom, aby jeho bývalá manželka - matka maloletej Sofie mala zriadený bankový účet, keďže aj výživné na maloletú dcéru zasielal matke dieťaťa prostredníctvom poštových poukážok. Obžalovaný zároveň uviedol, že matka dieťaťa ho o zriadení svojho bankového účtu informovala až mesiac alebo dva mesiace po podaní jeho žiadosti na vyplácanie prídavkov príslušnou nemeckou rodinnou poisťovňou i to, že príslušné nemecké orgány mu prídavky vyplatili až v októbri 2014 a v čase, keď už v Nemecku zo zdravotných dôvodov k 01.09.2014 prestal pracovať. Z výpovede obžalovaného vyplynulo aj to, že predmetné rodinné prídavky boli vyplatené na jeho bankový účet vedený ČSOB, a.s. teda na účet, ktorý uviedol vo svojej žiadosti na vyplácanie prídavkov v dvoch

splátkach po cca 4 000,--eur a 1 500,--eur i to, že príslušná nemecká rodinná poisťovňa o ich vyplatení informovala matku dieťaťa - ako osobu uvedenú na žiadosti o vyplácanie prídavkov, ktorá od neho následne požadovala ich vyplatenie, čo odmietol, pretože sa „domnieval“, že vyplatené prídavky matka dieťaťa minie pre svoje potreby a nepoužije ich pre dcéru mal. T. S.. Obžalovaný zároveň uviedol, že matka dieťaťa ho o vyplatenie prídavkov požiadala aj opätovne s tým, že peniaze vloží na ňou zriadený účet určený pre dcéru a že i túto možnosť odmietol, pretože sa opäť „domnieval“, že matka dieťaťa ako jeho zákonný zástupca vyberie peniaze z účtu a že peniaze „nebudú“ a že z toho dôvodu sa rozhodol zriadiť maloletej dcére životnú poisťku a peniaze z vyplatených prídavkov asi vo výške 4 100,--eur vybral zo svojho bankového účtu a investoval ich na ďalší obchodný účet, pričom časť peňazí z vyplatených prídavkov asi vo výške 380,--eur použil na zaplatenie ročného poistného. Obžalovaný potvrdil, že bývalá manželka ho neskôr informovala aj o existencii preplatku na prídavkoch, o vrátenie ktorých ju žiadala nemecká rodinná poisťovňa i to, že on sa preplatok snažil splatiť aj prostredníctvom splátkového kalendára, k čomu však nedošlo, pretože v tom čase nepracoval, mal zdravotné a finančné problémy, nemal peniaze v hotovosti, okrem čiastky asi vo výške 600,--eur, ktoré však použil pre svoju potrebu ako aj to, že tento preplatok neskôr zaplatila matka dieťaťa sama, hoci sa on s ňou pokúsil viackrát skontaktovať a dohodnúť sa na tom, že tento preplatok zaplatí, k čomu však z jeho strany došlo až v čase šetrenia predmetnej trestnej veci políciou, keďže matka dieťaťa s ním do vtedy odmietala komunikovať. Obžalovaný potvrdil aj to, že predmetný preplatok na prídavkoch mu bol potom od októbra 2014 vyplácaný mesačne na jeho účet i to, že mal vedomosť o tom, že ho nemeckej rodinnej poisťovni bude musieť vrátiť a že mal aj snahu ho vrátiť, k čomu však nakoniec pre jeho osobné a finančné problémy v čase jeho splatnosti nedošlo. Obžalovaný zároveň potvrdil aj to, že maloletá dcéra T. bola zverená do opatery jeho bývalej manželke, že v tom čase nemal súhlas súdu na zriadenie účtu pre maloletú, na ktorý by mohol vložiť prídavky, ktoré mu boli vyplatené nemeckou poisťovňou a že obchodným účtom, na ktorom sú vložené vyplatené prídavky môže disponovať iba on, aj keď existuje notárska zápisnica o tom, že peniaze z predmetného obchodného účtu sú určené pre mal. dcéru T. pri dovŕšení jej 18-tého roku veku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.02.2019 tvrdil, že necíti sa byť vinným zo žalovaného skutku aj preto, že nebol zbavený rodičovských práv, že peniaze, ktoré dostal ako prídavky z Nemecka boli a stále sú „vybavené“ len jeho zásluhou, pretože ak by ich mala matka dieťaťa, už by „neexistovali“, keďže táto mala záujem vycestovať do zahraničia a pretože žije a pracuje v herni, v bare a v krčme. Obžalovaný i v tejto svojej výpovedi potvrdil, že počas svojho zamestnania v Nemecku požiadaval o vyplácanie prídavkov na maloletú dcéru i to, že mu boli vyplatené až mesiac po tom, čo z Nemecka odišiel pracovať, ale i to, že matka dieťaťa ho žiadala o ich vydanie, s čím nesúhlasil, pretože sa obával, že „peniaze nebudú pre dcéru“ a že s matkou dieťaťa sa dohodol na tom, že sa pokúsi vybaviť vyplácanie prídavkov príslušnou nemeckou poisťovňou, nie však na tom, akým spôsobom budú tieto prídavky matke dieťaťa vyplácané aj preto, že matka dieťaťa v tom čase a až do konca roka 2014 nemala zriadený bankový účet a že aj bežné výživné jej z tohto dôvodu musel platiť poštovou poukážkou, i keď zároveň tvrdil, že matke dieťaťa oznámil, že prídavky mu budú zasielané na jeho účet. Obžalovaný zároveň potvrdil, že „je možné“, že ak by mal vedomosť o zriadení bankového účtu matkou dieťaťa, prídavky by zasielal jej, ako aj to, že peniaze vyplatené z prídavkov použil najprv na zriadenie životnej poisťky pre maloletú dcéru, potom ďalej na platenie poistného počas dvoch alebo troch rokov a neskôr, keď ich vybral z účtu životnej poisťky i na ich zhodnotenie na inom obchodnom účte, ktorý si zriadil na svoje meno, o čom informoval aj matku dieťaťa, keď ho o ich vyplatenie požiadala, s čím však on nesúhlasil, pretože ak by peniaze matka dieťaťa vložila na obyčajný bežný účet, mala by k nemu disponibilné právo len ona. Obžalovaný vo výpovedi tvrdil, že životná poisťka pre maloletú dcéru trvá a je ním naďalej platená ročne vo výške cca 375,--eur, o čom mala svedčiť aj notárska zápisnica, podľa ktorej po dovŕšení 18-tého roku veku dieťaťa bude účet buď zrušený a peniaze vyplatené jej, alebo bude účet prevedený na dcéru. V tejto výpovedi obžalovaný poukázal i nato, že do súčasnosti neexistuje rozhodnutie o zbavení jeho rodičovských práv, ale i nato, že dňa 15.02.2019 požiadaval Okresný súd Poprad o vydanie rozhodnutia, ako má byť s predmetnými peniazmi vyplatenými ako prídavky na dieťa naložené s tým, že podľa jeho návrhu má byť on ako otec mal. T. určený za osobu oprávnenú spravovať finančné prostriedky uložené v spoločnosti WSM International Broker Ltd vo výške 4 078,34,-eur a osoba, ktorá zabezpečí ich výplatu mal. T. po dovŕšení 18-tého roku veku spolu s výnosmi, resp. že matka mal. T. je povinná do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia zriadiť v prospech maloletej osobitný účet na vloženie úspor zo spoločnosti WSM International Broker Ltd, v tejto lehote oznámiť mu identifikačné údaje nevyhnutné pre platbu úspor a zaslať mu i kópiu zmluvy o zriadení osobitného účtu pre maloleté dieťa, pričom on ako otec dieťaťa je povinný vložiť úspory zo spoločnosti WSM International Broker Ltd na osobitný účet maloletej dcéry do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Obžalovaný zároveň uviedol, že v čase skutku neexistovalo súdne

rozhodnutie, ktoré by upravovalo tvorbu úspor v rámci plnenia jeho vyživovacej povinnosti, alebo ktoré by ho oprávňovalo k zriadeniu osobitného účtu, na ktorý neskôr vložil prídavky poskytnuté príslušnou nemeckou poisťovňou, resp. k zriadeniu životnej poisťky pre maloletú dcéru T..

Na návrh prokurátora súd prečítal pôvodnú výpoveď obžalovaného urobenú v prípravnom konaní dňa 24.02.2017 za podmienok uvedených v § 258 ods. 4 Trestného poriadku a zistil, že obžalovaný v prípravnom konaní k podstatným okolnostiam žalovaného skutku tvrdil, že žiadosť o vyplácanie prídavkov na dieťa mu niekedy po mesiaci december 2011, kedy začal pracovať v Nemecku vlastnoručne podpísala aj matka maloletej dcéry Sofie s tým, že v žiadosti bolo uvedené jeho číslo účtu aj preto, že matka dieťaťa v tom čase nemala zriadený účet v banke a že prídavky mu boli vyplatené v októbri 2014 v dvoch platbách cca po 4 000,--eur a 1 500,--eur, že matka dieťaťa ho po ich vyplatení žiadala o vydanie prídavkov, s čím nesúhlasil a preto sa dohodli na tom, že mal. dcére T. spoločne zriadiť účet, na ktorý on vyplatené prídavky zašle, ale že keď si v banke neskôr overoval, aký by mala matka dieťaťa dosah na tento účet vzhľadom na to, že dcéra bola zverená do jej osobnej výchovy tak dostal strach, že by matka dieťaťa všetky peniaze minula pre svoju potrebu a preto maloletej dcére zriadil životnú poisťku v spoločnosti MET Amslico, kde vložil z vyplatených prídavkov čiastku cca 4 380,--eur, zvyšné peniaze použil na vyplácanie ročného poistného vo výške 373,92,-eur a že ďalšiu časť si uložil v hotovosti doma. Obžalovaný ďalej tvrdil, že v roku 2015 sa dozvedel, že obchodná spoločnosť WSM International Broker Ltd môže peniaze uložené na životnej poisťke zhodnotiť lepšie a preto prostredníctvom finančného poradcu zriadil v tejto spoločnosti svoj účet, na ktorý z pôvodného účtu slúžiaceho pre životné poistenie maloletej dcéry previedol čiastku cca 4 000,--eur s tým, že k tomuto účtu mal dispozičné právo iba on a že peniaze mal v úmysle dcére vyplatiť po dovŕšení jej 18-tého roku veku spolu so životnou poisťkou, ktorú dcére platil naďalej. Obžalovaný tvrdil, že na úhradu životnej poisťky použil aj ďalšie peniaze, vyplatené ako prídavky, resp. že časť z nich použil na úhradu preplatku za prídavky, ktorý musela Q. S. - matka dieťaťa vrátiť príslušnej nemeckej poisťovni.

Rozpory vo výpovediach obžalovaný odôvodnil len tým, že všetko a opätovne už uvádzal v predchádzajúcich výpovediach potvrdzujúc, že prídavky mu boli vyplatené v dvoch platbách - prvá platba vo výške cca 4 000,--eur a druhá platba vo výške cca 1 500,--eur, že matka dieťaťa Q. S. mu navrhovala, aby maloletej dcére spoločne zriadili účet, na ktorý by prídavky vyplatil, s čím nesúhlasil, pretože sa obával, aby ich použila na iný než určený účel, keďže sa podľa neho stále „pohybuje“ po krčmách, baroch a herniach, že čiastku 4 380,--eur, ktorá mu bola vyplatená na jeho bežný bankový účet neskôr vybral na účely zriadenia a zaplatenia životnej poisťky mal. dcéry T., že ročne platil za životnú poisťku svojej dcéry čiastku 373,92,-eur a že zvyšné peniaze mal uložené doma, že mal snahu „zhodnotiť“ životnú poisťku maloletej dcéry v spoločnosti WSM International Broker Ltd, jeho dispozičné právo k zriadenému účtu, vyplatenie čiastky 1 254,--eur matke dieťaťa, čo podľa neho predstavovalo časť preplatku vyplateného mu ako rodinné prídavky, použitie čiastky 1 500,--eur na úhradu životnej poisťky maloletej dcéry. Obžalovaný za pravdivé označil aj svoje ďalšie tvrdenie z prípravného konania o tom, že s Q.V. S. sa na „začiatku“ rozprávali o tom, že z vyplatených prídavkov by bola ním uhrádzaná časť výživného, ktoré mal platiť na maloletú dcéru, ale že sa na tom nakoniec nedohodli a bavili sa len v teoretickej rovine.

Svedkyňa Q. S. na hlavnom pojednávaní dňa 08.11.2017 uviedla, že v čase, keď obžalovaný pracoval v Nemecku jej navrhol, že požiada o vyplácanie rodinných prídavkov na ich mal. dcéru T. príslušné nemecké orgány, s čím súhlasila aj preto, že v tom čase boli v Nemecku vyplácané vyššie rodinné prídavky než na Slovensku. Svedkyňa ďalej tvrdila, že obžalovaného sa neskôr pýtala, či vybavil vyplácanie rodinných prídavkov, načo jej povedal, že nie, že chce s prácou v Nemecku skončiť a preto celú záležitosť ďalej neriešila. Až z oznámenia príslušných nemeckých orgánov sa neskôr dozvedela, že jej posielajú peniaze v hodnote 4 200,--eur, k čomu však dlhší čas nedošlo a preto opäť zašla za obžalovaným a na celú vec sa ho informovala, pričom obžalovaný jej povedal, že predmetné peniaze si nechal poslať na číslo svojho bankového účtu a že jej peniaze nedá napriek tomu, že sa s ním snažila dohodnúť na tom, aby peniaze boli vložené na také číslo účtu, ku ktorému budú mať prístup obaja, ale obžalovaný s tým nesúhlasil. Svedkyňa ďalej tvrdila, že obžalovaný až v konaní o zvýšenie výživného na maloletú dcéru tvrdil, že predmetné peniaze získané z vyplatených rodinných prídavkov vložil na životné poistenie maloletej dcéry, čo ju uspokojilo až dovtedy, kým ju príslušná nemecká rodinná poisťovňa nežiadala o vrátenie preplatku, že obžalovaného požiadala, aby tento preplatok nemeckej poisťovni zaplatil, čo obžalovaný odignoroval s úsmevom a s tým, že žiadosť o vyplácanie rodinných prídavkov mala byť podaná jej menom. Z jej výpovede vyplynulo i to, že až počas šetrenia celej trestnej veci sa dozvedela, že obžalovaný vybral peniaze vložené na účet zriadený za účelom životnej poisťky dcéry. Svedkyňa nevedela uviesť, kedy obžalovaný podával príslušnú žiadosť o vyplácanie rodinných

prídavkov v nemeckej rodinnej poisťovni dodajúc len to, že obžalovaný si predtým od nej vypýtal rodný list dieťaťa, nie však aj jej číslo bankového účtu, ktorý mala zriadený už od roku 2012 a že číslo bankového účtu mu oznámila už vtedy, keď pracoval v Holandsku a tomuto tvrdeniu mala nasvedčovať podľa nej aj tá skutočnosť, že na predmetnej žiadosti bolo uvedené nesprávne jej rodné meno. V predmetnej výpovedi svedkyňa uviedla, že preplatok v rozdieloch na prídavku, ktoré ona poberala na Slovensku cca vo výške 20,--eur a obžalovaný v Nemecku vo výške 160,--eur, príslušnej nemeckej poisťovni uhradila a že počas šetrenia vo veci jej ho obžalovaný dodatočne vrátil. Svedkyňa nemala vedomosti o tom, kde sa v súčasnosti nachádzajú alebo kde sú uložené peniaze, ktoré boli obžalovanému vyplatené ako rodinné prídavky, hoci podľa rozhodnutia súdu bola ona osobou oprávnenou spravovať majetok maloletej dcéry T. a vyslovila pochybnosť o tom, či sú ešte uložené na účte životného poistenia maloletej dcéry aj preto, že obžalovaný ju ešte aj dva dni pred výpoveďou v prípravnom konaní žiadal, aby stiahla vo veci podané trestné oznámenie s tým, že vyplatené prídavky na tomto účte životného poistenia ich dcéry sú a pritom peniaze sa na tomto účte v tom čase nenachádzali, ale aj o tom, či v súčasnosti toto životné poistenie vôbec existuje.

Svedkyňa na hlavnom pojednávaní dňa 25.02.2019 v podstate uviedla, že obžalovaný v Nemecku požiadal o prídavky na ich mal. dcéru T. a že jej zamĺčal skutočnosť ich reálneho vybavenia aj keď najprv súhlasila s tým, aby prídavky na dieťa v Nemecku vybavil, pretože obžalovaný jej zároveň sľúbil, že ak ich vybaví, bude jej posilať celú čiastku vo výške 180,--eur, už bez plnenia si svojej vyživovacej povinnosti, ktorú mal v tom čase určenú súdom vo výške 80,--eur. O tom, že obžalovaný skutočne aj vybavil vyplácanie rodinných prídavkov v Nemecku svedkyňa nevedela, pretože obžalovaný jej tvrdil, že poberanie prídavkov vybavovať nebude, že chce ukončiť prácu v Nemecku a že o celej záležitosti vybavenia prídavkov sa dozvedela až z oznámenia príslušného nemeckého úradu, že jej bude vyplatená čiastka cca 4 000,--eur. Keď sa obžalovaného po doručení tohto oznámenia na celú vec pýtala, keďže k vyplateniu peňazí nedošlo, obžalovaný sa jej až vtedy priznal, že peniaze si nechal poslať na svoj účet a že jej ich nedá, keďže ich vložil na životnú poisťku dieťaťa o čom svedkyňa najprv vedomosť nemala, ale s čím neskôr súhlasila aj preto, že obžalovaný v konaní o zvýšení výživného písomne zdokladoval existenciu predmetného životného poistenia maloletej dcéry. Neskôr sa svedkyňa z ďalšieho oznámenia príslušných nemeckých úradov dozvedela aj to, že má vrátiť i preddavok na prídavky, ktoré obžalovaný poberal aj potom, čo prestal pracovať v Nemecku. Svedkyňa tvrdila aj to, že obžalovaného žiadala, aby predmetný preddavok na prídavky vrátil, čo obžalovaný najskôr odmietal tvrdiac jej, že on nič vracáť nebude a že „všetko je na jej meno“, ale i to, že ňou zaplatený preddavok na prídavky jej obžalovaný vrátil až počas konania v tejto trestnej veci tak, že ho poslal na jej bankový účet. Svedkyňa i v tejto výpovedi potvrdila, že mal. dcéra T. jej bola do starostlivosti a opatery zverená na základe rozhodnutia súdu i to, že je oprávnená na spravovanie majetku maloletej napriek tomu, že nemala dispozičné právo k účtu, na ktorom boli vložené finančné prostriedky z obžalovanému nemeckými úradmi vyplatených rodinných prídavkov, že samotnú žiadosť na vybavenie prídavkov v Nemecku nevypisovala a ani nepodpisovala napriek tomu, že z dožiadania príslušnej nemeckej poisťovne vyplýva, že žiadosť bola vypísaná v jej mene a že bola ňou údajne aj podpísaná s poukazom i nato, že na žiadosti bolo nesprávne uvedené jej rodné meno a číslo účtu obžalovaného. Svedkyňa zároveň i v tejto výpovedi tvrdila, že obžalovaný ju žiadal o späťvzatie trestného oznámenia i to, že trestné oznámenie by „stiahla“ za podmienky, že obžalovaný jej predmetné peniaze vyplatené mu ako prídavky pošle na účet, ktorým by mohla ona disponovať, ako aj to, že nemá vedomosti o konaní a návrhu obžalovaného zo dňa 15.02.2019, ktorým sa domáhal zmeny pôvodného rozhodnutia Okresného súdu Poprad, sp. zn. 19C 123/2009 zo dňa 11.01.2010.

Na návrh prokurátora súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.11.2017 prečítal časť pôvodnej výpovede svedkyne zo dňa 28.02.2017 za podmienok uvedených v § 264 ods. 1,2 Trestného poriadku a zistil, že svedkyňa v prípravnom konaní k podstatným okolnostiam žalovaného skutku tvrdila, že bankový účet mala zriadený už v roku 2012 a to v Tatrabanke, a.s. a že keď túto skutočnosť vo svojej pôvodnej výpovedi neuviedla tak len preto, že nevedela kedy obžalovaný podal žiadosť na vyplácanie výdavkov na príslušnej nemeckej rodinnej poisťovni.

Vyššie uvedeným konaním obžalovaného sa svedkyňa cítila byť podvedená a tvrdenia obžalovaného, že vyplatené rodinné prídavky by použila pre svoju potrebu označila za klamlivé i s poukazom nato, že ako osoba, ktorej bola mal. dcéra T. zverená do opatery a starostlivosti, bola oprávnená vyplatenými rodinnými prídavkami disponovať.

Pripojený spis Okresného súdu Poprad, sp. zn. 19C 123/2009 a rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 19C 123/2009 zo dňa 11.01.2010, právoplatného dňom 31.03.2010 svedčí pre to, že manželstvo obžalovaného Y. S. D. Q. S. bolo rozvedené, mal. dcéra T. bola na čas po rozvedení zverená do osobnej

starostlivosti matky Q. S. a obžalovaný Y. S. ako otec mal. dcéry bol povinný prispievať na jej výživu sumou 70,--eur mesačne, pričom matka dieťaťa Q. S. bola oprávnená zastupovať a spravovať majetok maloletého dieťaťa, až do doby, kým sa nezmenia pomery.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 345/2014 a rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 345/2014 zo dňa 05.02.2015, právoplatného dňa 02.03.2015 vyplýva iba to, že medzi obžalovaným ako otcom maloletej T. D. Q. S. ako matkou maloletej T. bola schválená rodičovská dohoda o zvýšení výživného zo strany otca zo sumy 70,--eur na sumu 120,--eur mesačne od 01.02.2015, ktoré bol otec dieťaťa povinný platiť do rúk matky vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred.

Zo zápisnice o pojednávaní vedenej v predmetnej veci vyplýva, že obžalovaný v konaní uvádzal, že peniaze vo výške 4 380,--eur vyplatené mu ako rodinné prídavky použil na uhradenie poistného a uzavretie poistnej zmluvy pre mal. T. - životné poistenie MetLife dôchodok č. 6546073, s dátumom začiatku poistenia 05.12.2014.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 34/2016 a uznesenia Okresného súdu Poprad, sp. zn. 14P 34/2016 zo dňa 05.04.2016, právoplatného dňa 29.04.2016 vyplýva iba to, že opatrovanský súd návrh matky Q. S. o udelenie súhlasu k vycestovaniu maloletého dieťaťa zastavil vzhľadom na späťvzatie návrhu zo strany navrhovateľky.

Z listinného dôkazu predloženého obžalovaným na hlavnom pojednávaní dňa 25.02.2019 vyplýva, že obžalovaný dňa 15.02.2019 požiadal Okresný súd Poprad o vydanie rozhodnutia, ako má byť s predmetnými peniazmi vyplatenými ako prídavky na dieťa naložené s tým, že podľa jeho návrhu má byť on ako otec mal. T. určený za osobu oprávnenú spravovať finančné prostriedky uložené v spoločnosti WSM International Broker Ltd vo výške 4 078,34,-eur a osoba, ktorá zabezpečí ich výplatu mal. Sofii po dovŕšení 18-tého roku veku spolu s výnosmi, resp. že matka mal. T. je povinná do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia zriadiť v prospech maloletej osobitný účet na vloženie úspor zo spoločnosti WSM International Broker Ltd, v tejto lehote oznámiť mu identifikačné údaje nevyhnutné pre platbu úspor a zaslať mu i kópiu zmluvy o zriadení osobitného účtu pre maloleté dieťa, pričom on ako otec dieťaťa je povinný vložiť úspory zo spoločnosti WSM International Broker Ltd na osobitný účet maloletej dcéry do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom vo veci doposiaľ rozhodnuté nebolo.

Listinné dôkazy v podobe fotokópií originálov i ich prekladu svedčia preto, že obž. Y. S. dňa 09.09.2014 v mene matky dieťaťa Q. S. požiadal Rodinnú poisťovňu Berlín - Branderbung o vyplácanie rodinných prídavkov, ktoré mu boli príslušnou Spolkovou agentúrou práce aj priznané a vyplácané, pričom obžalovaný v žiadosti uviedol svoje číslo účtu T. vedené v tom čase v ČSOB, a.s.

Z vyjadrenia Rodinnej poisťovne Berlín - Branderbung vyplýva však aj to, že podľa § 64 ods. 1 nariadenia Európskeho Spoločenstva č. 987/2009 sa za každé dieťa vyplácajú prídavky len jednej osobe.

Podľa § 64 ods. 2, vetá prvá nariadenia Európskeho Spoločenstva č. 987/2009 ak spĺňajú viaceré osoby predpoklady na tento nárok, prídavky na dieťa sa vyplácajú k rukám osoby, ktorá žije s dieťaťom v spoločnej domácnosti.

Z predmetného vyjadrenia zároveň vyplýva i konštatovanie, že prednostný nárok na vyplatenie rodinných prídavkov na mal. T. patrí matke dieťaťa - Q. S..

Listinné dôkazy v podobe overenej fotokópie potvrdenia Rodinnej poisťovne Berlín - Branderbung zo dňa 14.10.2014 spolu s prílohami svedčili pre to, že Spolková agentúra práce mala Q. S. vyplatiť rodinné prídavky na mal. T. za obdobie od decembra 2011 do decembra 2013 vo výške 4 122,71,--eur a za január 2014 vo výške 160,48,--eur.

Listinné dôkazy v podobe fotokópií výziev, potvrdení a rozhodnutí Rodinnej poisťovne Berlín - Branderbung zo dňa 08.02.2016, resp. zo dňa 11.03.2016, spolu s písomným vyjadrením Q. S. zo dňa 03.03.2016 svedčia preto, že Q. S. bola príslušným nemeckým orgánom vyzvaná na vrátenie preplatku rodinných prídavkov vo výške 1 116,--eur.

Listinné dôkazy v podobe žiadosti o splátkový kalendár neprávom vyplatených rodinných prídavkov z Nemecka zo dňa 11.03.2016, resp. zo dňa 01.04.2016 svedčia preto, že v predmetnej veci konala na žiadosť obž. Y. S. alebo v mene Q. S. spoločnosť TJ-Legal, s.r.o. Prešov.

Listinné dôkazy v podobe potvrdenia spol. MetLife zo dňa 03.08.2016, spolu s návrhom na uzavretie investičného životného poistenia a dokladu o zaplatení poistného svedčia preto, že obž. Y. S. ako poistník uzatvoril so spoločnosťou MetLife životnú poisťku č. 6546073 na mal. T. S. ako poistenú so začiatkom dátumu poistenia 05.12.2014, pričom ako záloha bola obžalovaným zaplatená čiastka 4 380,--eur a ako ročné poistné čiastka 373,92,--eur uhradené do 05.12.2016, pričom podľa zmluvy bol dohodnutý odkúp špeciálneho vkladu po uplynutí dvoch rokov, o čo obžalovaný dňa 19.01.2015 aj požiadal, pričom jeho žiadosti bolo príslušnou poisťovňou vyhovieť dňom 02.02.2015 a bola mu na jeho adresu Y., C.. K.. T. Č.. XXXX/XX zaslaná čiastka vo výške 4 078,34,--eur.

Z predmetných listinných dôkazov okrem iného vyplýva aj to, že obžalovaný v bode 4 návrhu na uzavretie investičného poistenia urobil vyhlásenie o vlastníctve finančných prostriedkov s tým, že čestne vyhlásil a svojim podpisom potvrdil, že poisťnú zmluvu uzatvára vo vlastnom mene a na vlastný účet a že finančné prostriedky, ktoré použije na zaplatenie akéhokoľvek poistného tak pri spísaní tohto návrhu ako aj počas doby platnosti poisťnej zmluvy sú jeho vlastníctvom, ktoré nadobudol v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Listinné dôkazy v podobe e-mailových výpisov z účtu vedeného v spoločnosti WSM International Broker Ltd. a odpis notárskej zápisnice č. N59/2017, NZ 8910/2017 zo dňa 17.03.2017 svedčia preto, že v predmetnej spoločnosti mal obžalovaný na svoje meno zriadený účet č. XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, na ktorý v predmetnej spoločnosti WSM International Broker Ltd. vložil vyplatené rodinné prídavky vo výške 4 079,--eur za účelom ich investovania s tým, že v bode II. zápisnice čestne vyhlásil, že finančné prostriedky budú vyplatené jeho dcére T. S., V. XX.XX.XXXX po dovŕšení 18. roku veku a v bode III. zápisnice, že finančné prostriedky nie sú jeho vlastníctvom, pre prípad jeho smrti tvoria výlučné vlastníctvo mal. dcéry T..

Listinné dôkazy v podobe dokladov vyhotovených Rodinnou poisťovňou Berlín - Branderbung zo dňa 08.02.2016 a v podobe výpisu z bankového účtu vedeného v TATRA BANKE, a.s. zo dňa 08.04.2016 vyplýva, že Q. S. na výzvu Rodinnej poisťovne Berlín - Branderbung vrátila preplatok rodinných prídavkov vo výške 1 116,--eur.

Takto vykonané dokazovanie vo vzťahu k obžalovanej osobe Y. S., ako aj k všetkým okolnostiam žalovaného skutku a konania obžalovaného podľa konajúceho súdu postačilo preto, aby mohol spoľahlivo konštatovať, že bol ním zistený skutkový stav veci tak, že o ňom nie sú dôvodné pochybnosti a že mu jeho rozsah postačuje pre rozhodnutie v danej veci, pričom vykonané dôkazy súd vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarala obhajoba alebo orgán činný v trestnom konaní dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný Y. S. tým, že bez vedomia Q. S., svojej bývalej manželky, dodatočne v žiadosti o poberanie prídavkov na ich spoločné dieťa maloletú T. S., V. XX.XX.XXXX uviedol svoje číslo účtu T. vedené v ČSOB Banke, a.s., na základe čoho mu v období od mesiaca december roku 2011 do mesiaca september roku 2014 boli na toto číslo účtu zaslané prídavky na dieťa v celkovej výške 5.575,85,--eur, z ktorých čiastku vo výške 1.195,85,--eur použil pre svoju potrebu a ďalšiu čiastku vo výške 4.380,--eur vložil dňa 05.12.2014 na životnú poisťku č. 6546073, pričom poistenou osobou bola mal. T. S. a on poisťníkom, ktorý mohol sám disponovať s predmetnou poisťkou, tieto finančné prostriedky na tomto účte neponechal a dňa 02.02.2015 odkúpil účet špeciálneho poistného vo výške 4.078,34,--eur, ktoré mu bolo vyplatené na adresu trvalého bydliska Y., C.. K.. T. Č.. XXXX/XXX a ktoré následne použil pre svoju potrebu, pričom už v čase, keď žiadal príslušné úrady v Spolkovej republike Nemecko o prídavky na dieťa vedel, že finančné prostriedky neodovzdá Q. S., ako osobe oprávnenej zastupovať a spravovať majetok maloletej T. S., V. XX.XX.XXXX, pričom Q. S. musela poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.116,--eur príslušným úradom Spolkovej republiky Nemecko vrátiť, čím Q. S., V. XX.XX.XXXX, P. T. B., C.. R. Č.. XXX, N. Y. uviedol do omylu a spôsobil jej škodu vo výške 5.575,85,--eur.

Predmetný skutkový stav objektívne a spoľahlivo vyplynul z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom pred i po zrušení prvého odsudzujúceho rozsudku a to tak prostredníctvom čiastočných výpovedí obžalovaného Y. S., ako aj z výpovedí svedkyne Q. S., či z vyššie uvedených listinných dôkazov.

Obžalovaný Y. S. žalovaný skutok ani nepoprel a bránil sa len tým, že jeho konanie nenaplnilo skutkovú podstatu žalovaného trestného činu, pretože konal len v „záujme“ svojej maloletej dcéry T., na ktorú uzatvoril životnú poisťku s tým, že príjemcom plnenia poistného v prípade jeho smrti mala byť práve maloletá dcéra a v „záujme“ toho, aby Q. S., ako matka dieťaťa nemohla „disponovať“ s jemu vyplatenými rodinnými prídavkami aj preto, že v istom čase spolu s dcérou chcela odísť a pracovať do cudziny, resp. preto, že Q. S. podľa neho v tom čase žila a pracovala v herni a v baroch, čo ho však z trestnoprávných následkov jeho konania nevyvíňuje.

Obžalovaný ako účastník rozvodového konania a ako otec maloletej dcéry T. musel vedieť už na základe rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 19C 123/2009 zo dňa 11.01.2010, právoplatného dňom 31.03.2010, že maloleté dieťa T. S. bola zverená do osobnej starostlivosti matky Q. S. a že Q. S. je oprávnená zastupovať a spravovať majetok maloletého dieťaťa, až do doby kým sa nezmenia pomery. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloletého dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a

spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváliť dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä:

- a/ sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa,
- b/ zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c/ správa majetku maloletého dieťaťa.

Podľa § 32 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sú povinní spravovať majetok maloletého dieťaťa s náležitou starostlivosťou.

Obžalovaný však toto rozhodnutie súdu nerešpektoval, vo veci uplatnenia nároku na prídavok na mal. dcéru T. i jeho vyplatenia konal protiprávne, svojvoľne, v ziskuchtivosti, s úmyslom získať pre seba osobný a finančný prospech na úkor oprávnenej osoby - Q. S., matky maloletého dieťaťa a v rozpore s príslušnými ustanoveniami Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., využijúc to, že v žalovanom čase pôsobil mimo územia Slovenskej republiky a mimo trvalého bydliska Q. S., keďže pracoval v Nemecku, kde bol v inkriminovanej dobe prídavok na dieťa vyplácaný nepomerne vo vyššej čiastke než na území Slovenskej republiky a to až vo výške viac než 160,--eur mesačne, pričom v Slovenskej republike to predstavovalo čiastku asi len od 22,--eur do 23,--eur.

Obžalovaný konal aj v rozpore s ďalším právnym predpisom, ktorý upravuje účel, poskytovanie a vyplácanie prídavku na dieťa - Zákon o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom zabezpečení, keď príslušnými orgánmi Nemecka vyplatený mu prídavok na maloletú dcéru T. v celkovej výške 5 575,85,--eur nevyplatil Q. S. ako osobe oprávnenej brániac sa len tým, že vyplatené prídavky chcel použiť na životné poistenie maloletej osoby, aby nimi Q. S. nemohla fakticky disponovať a nič na tom nemení tá skutočnosť, že sa mal s matkou maloletého dieťaťa Q. S. pôvodne dohodnúť na tom, že rodinný prídavok na príslušných nemeckých úradov vybaví on, keďže v zmysle predmetnej právnej úpravy konečným prijímateľom prídavku na dieťa ako štátnej sociálnej dávky, ktorou štát prispieva oprávnenej osobe na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa mala byť výlučne matka dieťaťa Q. S. ako rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti na základe rozhodnutia súdu a ani skutočnosť uzatvorenia životného poistenia pre dcéru T., keďže preukázateľne matka dieťaťa o tejto skutočnosti nevedela a nevedela ani to, že obžalovaný časťou poistnej sumy, ktorú tvorili jemu vyplatené rodinné prídavky disponoval tak, že ju previedol na svoj ďalší účet tvrdiac, že tak konal z dôvodu jej „zhodnotenia“ alebo z dôvodu použitia týchto financií v núdzi a pre potreby svojej súčasnej rodiny.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom zabezpečení prídavok je štátna sociálna dávka, ktorou štát prispieva oprávnenej osobe na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa.

Podľa § 2 ods. 1 písm. b/ Zákona o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom zabezpečení oprávnená osoba na uplatnenie nároku na prídavok je rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti na základe rozhodnutia súdu.

Podľa § 7 ods. 1 písm. a/ Zákona o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom zabezpečení oprávnená osoba má nárok na prídavok, ak sa stará o nezaopatrené dieťa.

Pôvodné ani doplnené dokazovanie podľa názoru konajúceho súdu nepreukázalo, aby obžalovaným uvádzaný dôvod nevyplatenia rodinných prídavkov slúžiacich na výchovu a výživu na nezaopatreného dieťaťa jeho matke - Q. S. mohol byť legálne použitý na tvorbu úspor - životné poistenie maloletého dieťaťa, pretože na takýto postup v čase skutku neexistovalo a ani v súčasnosti neexistuje rozhodnutie súdu, resp. súhlas príslušného opatrovateľského súdu.

Návrhom na nakladanie s finančnými prostriedkami patriacich maloletému dieťaťu zo dňa 15.02.2019 sa podľa súdu obžalovaný snažil len zmierniť alebo odstrániť následky svojej trestno-právnej zodpovednosti za žalovaný skutok a na tomto závere nič nemení ani notárska zápisnica pod č.: N 59/2017 zo dňa 17.03.2017 uzatvorená obžalovaným na príslušnom notárskom úrade, keďže aj táto bola podľa súdu uzatvorená len pod ťarchou trestného stíhania obžalovaného, začatého na základe vyšetrovateľa OR PZ, OKP Poprad, pod ČVS: ORP-866/3-VYS-PP-2016 zo dňa 07.12.2016 a tiež v snahe vyvinieť sa z následkov svojej trestnoprávnej zodpovednosti za žalovaný skutok.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pretože obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Cudzím majetkom sa rozumie veci, pohľadávky, ako aj iné majetkové práva a hodnoty, ktoré vlastnícky nepatria páchatelovi.

Škodou na takomto majetku je majetková ujma alebo reálny úbytok z hmotnej podstaty, ako aj ujma na zisku.

Obohatenie je možné definovať ako neoprávnené zväčšenie svojho majetku alebo majetku iného.

Omyl je nezhoda /vedomosti, predstáv/ človeka so skutočným stavom veci.

Páchatel uvádza niekoho do omylu spravidla aktívnym konaním, keď predstiera existenciu určitých okolností, ktoré sú v rozpore so skutočným stavom veci. Môže tak konať nielen vo vzťahu priamo k poškodenému, ale aj k iným osobám.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona sa škodou väčšou rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok škody malej, t. j. škody prevyšujúcej sumu 266,--eur.

Konajúci súd sa zaoberal aj možnosťou právnej kvalifikácie konania obžalovaného ako prečinu sprenevery podľa § 213 Trestného zákona tak, ako to odvolací súd konajúcemu súdu prikázal, dospel však k záveru, že jeho konanie nenaplnilo znaky predmetného trestného činu, keďže ani jeden z vykonaných dôkazov relevantným spôsobom nepreukázal, aby obžalovanému finančné prostriedky určené na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa boli zverené oprávnenou osobou - matkou dieťaťa Q. S., ktorá ani nevedela o tom, že obžalovaný v rozhodujúcom období rodinné prídavky aj reálne na území Spolkovej republiky Nemecko vybavil a ani to, že ich od príslušnej nemeckej rodinnej poisťovne aj obdržal na svoj bankový účet, čím ju tak uviedol do omylu v základnej otázke - spravovať nadobudnutý majetok maloletého dieťaťa, ktorým bezpochyby rodinný prídavok ako štátna sociálna dávka bol a je, keďže patrí osobe oprávnenej na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa.

Sám obžalovaný priznáva, že s účtom, na ktorom boli finančné prostriedky vo výške 4 380,--eur, pôvodne určené a vložené za účelom životného poistenia mal. dcéry T. manipuloval a že len časť z nich použil na zaplatenie ročného poistného, pretože zvyšnú časť finančných prostriedkov vybral a vložil na svoj ďalší bankový účet údajne za účelom ich „zhodnotenia“, alebo ich použil pre svoju potrebu na doposiaľ nezistený účel a to všetko bez vedomia a súhlasu matky dieťaťa Q. S.. Obžalovaný dokonca priznáva i to, že iba on mal možnosť disponovať s bankovými účtami na ktorých boli alebo ešte stále sú finančné prostriedky vyplatené mu ako rodinné prídavky spolu vo výške 5 575,85,-eur a priznáva aj to, že rodinné prídavky na maloletú dcéru od príslušnej nemeckej rodinnej poisťovne poberal aj v čase, keď už v Nemecku nepracoval, čo však príslušným nemeckým orgánom neoznámil. Toto tvrdenie obžalovaného zodpovedá aj skutočnosti dodatočného zaplatenia vyplatených preddavkov na prídavky spolu vo výške 1 116,--eur najprv matkou dieťaťa Q. S. a neskôr aj obžalovaným, ktorý jej tým časť jemu pôvodne vyplatených rodinných prídavkov vrátil.

Obžalovaný teda od začiatku vedel, že keď rodinné prídavky v nemeckej rodinnej poisťovni vybaví, tak ich nevyplatí matke dieťaťa Q.V. S. - ako oprávnenej osobe na zastupovanie a spravovanie majetku mal. Sofie v zmysle rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 19C 123/2009 zo dňa 11.01.2010, právoplatného dňom 31.03.2010 brániac sa len tým, že sa podľa súdu neoprávnené domnieval, že vyplatené prídavky matka dieťaťa minie pre svoje potreby a že ich reálne nepoužije na výchovu a opateru mal. dcéry T..

V kontexte vyššie vyhodnoteného dokazovania súd potom konanie obžalovaného z hľadiska subjektívnej stránky kvalifikoval ako konanie plne trestne zodpovednej osoby konajúcej v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejmé z následku jeho konania, tento záujem aj porušil.

Obžalovaný Y. S. bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný na základe rozhodnutia Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 83/2003 pre trestný čin podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, v súčasnosti sa na menovaného hľadá, ako keby odsúdený nebol, v evidencii priestupkov má v súčasnosti dva záznamy, za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ a za priestupok na úseku dopravy podľa § 22 ods. 1 zákona o priestupkoch, zo strany zamestnávateľa je hodnotený kladne a z miesta trvalého bydliska len všeobecne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného vzal súd do úvahy všeobecné i individuálne zásady platné pre ukládanie trestov, prihliadol na to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne, aby uložený trest iných odradil od páchania trestných činov a aby vyjadril aj jeho morálne odsúdenie spoločnosťou, pričom u obžalovaného Y. S.

súd nezistil žiadnu z poľahčujúcich ani z priťažujúcich okolností v zmysle § 36 Trestného zákona alebo § 37 Trestného zákona a pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zároveň prihliadol aj na spôsob spáchania činu, jeho následky, formu zavinenia, pohnútku obžalovaného, samotnú osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy a tak dospel k záveru, že u obžalovaného sa účel trestu dosiahne aj uložením trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 roka, s odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 1 roka.

Súd nebol toho názoru, aby sa u obžalovaného dosiahol účel trestu a jeho náprava uložením iného druhu trestu, či inej výmery trestu odňatia slobody alebo skúšobnej doby, pretože podľa neho vyššie uložený trest odňatia slobody zodpovedá tak konkrétnym okolnostiam prípadu - po zhodnotení závažnosti činu, povahy a rozsahu spôsobeného následku, ako i samotnej osobe obžalovaného.

Aj keď v danom prípade ide o prečin v zmysle § 10 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, súd nedospel k záveru, že by vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a nešlo o prečin v zmysle jeho materiálnej stránky, ako trestného činu.

Konajúci súd o nároku poškodenej Q. S. - ako zákonnej zástupkyňi mal. Sofie Ivanovej rozhodol tak, že obžalovanému Y. S. uložil povinnosť zaplatiť škodu vo výške 4 078,34,--eur a samotnú osobu poškodenej Q. S. so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces v zmysle ustanovenia § 288 ods. 2 Trestného poriadku.

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.